

MAANDGAAK VAN BIOLOGIA MARITIMA

Nederlandse Vereniging van zee-aquariumliefhebbers

Opgericht 12 November 1939

Nr. 78

7e jaargang nr. 6

Juni 1957

WAT NU ?

Natuurlijk heb ik met grote belangstelling uitgezien naar de reacties op het eerste door mij samengestelde nummer van "DE KOR". En ik moet eerlijk bekennen, dat deze reacties mijn niet tegenvielen. Daar waren allereerst de gunstige berichten van instemming over de uitbreiding, welke is gegeven aan de tabel van de laagwatertijden. Zelfs gingen er stemmen op nog verder uit te breiden. Uit de aard der zaak is dit wel mogelijk, doch in verband met de ruimte zal deze uitbreiding worden beperkt. Tot nu toe werden de standen voor Zaterdagen en Zondagen vermeld. Daaraan zullen de Woensdagen worden toegevoegd. De overige dagen kan men dan zelf wel berekenen.

Daarnaast heeft het algemeen bestuur gemeend ten behoeve van de vele nieuwe leden van de laatste jaren nogmaals in het blad op te nemen de artikelen-serie van de hand van Dr. C. van der Meer over "Inrichting en onderhoud van het zee-aquarium". De schrijver heeft zich bereid verklaard de tekst aan te passen aan de huidige inzichten. Na verschijnen van het laatste deel (vermoedelijk aan het einde van dit jaar) zullen overdrukken van deze artikelen-serie verkrijgbaar worden gesteld tegen betaling van (vermoedelijk) 50 cent.

Vervolgens is nog van betekenis het plan om een aantal van de vroeger gepubliceerde artikelen, welke thans nog actueel kunnen worden genoemd, nogmaals in het blad op te nemen.

Als aanhef voor dit artikel werd de vraag gesteld "Wat nu?". het antwoord vindt u reeds gedeeltelijk hierboven. Gedeeltelijk, omdat u beslist niet mag uitgaan van de gedachte, dat er nu een zee van copie beschikbaar is. Want dan vervallen we in de kwaal van een blad met uitsluitend "oude kook". En dat mag beslist niet. ALLE LEZEN wék ik op ervaringen op schrift te

Redactie:

M.Bot, Sportlaan 75, Vlaardingen

Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen en/of illustraties alleen geoorloofd na schriftelijke toestemming van de redactie.

Verschijnt ma van elke maand

Gratis voor leden

stellen. Reeds zijn er enkelen, die het goede voorbeeld hebben gegeven. De vraag "Wat nu?" dient dus eigenlijk te worden veranderd in "Wie volgt?". Sukkel niet in slaap, maar geef eens antwoord op de laatste vraag. Denk echter om het nieuwe redactie-adres: Sportblaau 75, Vlaardingen. De brievenbus is groot genoeg.

M.Bot.

----- OP ZOEK NAAR ZELDZAAM ZEEVIS/MATERIAAL -----

Met medewerking van de N.V. Dogger Maatschappij te Vlaardingen en onder auspiciën van "Aqua Fauna" te Geulhem in Zuid-Limburg zullen van medio Juli tot medio Augustus door de dierfotograaf F. Diessens, thans werkzaam in Duitsland, opnamen worden gemaakt van de sleepnet-visserij en van de interessante zeedieren, die op deze manier naar boven worden gehaald. Deze "zee-excursie" zal worden gehouden met de VL 197. Het foto-materiaal zal worden gecombineerd met originele opnamen op de geluidsband, ten behoeve van de samenstelling van een biologische lezing. Tevens worden er kleurendia's gemaakt van het levend materiaal dat gevangen wordt, waarna aan boord een selectie zal plaats hebben. De zeldzame zeevis-exemplaren zijn bestemd voor "Aqua Fauna" te Geulhem en voor het bunk er-aquarium te Düsseldorf. Ook enkele preparator-bedrijven in ons land zijn er in geïnteresseerd. De heer Driessens is voornemens over dit onderwerp lezingen te houden voor scholen in Duitsland en binnenkort ook in ons land.

----- "HET AQUARIUM" -----

In "Het Aquarium", officieel orgaan van de Nederlandse Bond "Aqua Terra", van Juni 1957, 27e jaargang nummer 13, is een prachtige kleurenfoto van de heer A.A. Gols opgenomen. Het bij deze kleurplaat geschreven artikel "Het zee-aquarium trekt aandacht" is van de heer G.G.P. Wouda, lid van onze vereniging. Een drietal zwart-wit foto's van Kees Hana zijn daarbij tevens geplaatst.

Schrijver verhaalt hierin, dat reeds twee à drieduizend jaar geleden er belangstelling was voor het leven in zee, zij het dat deze belangstelling meer gold de gastronomie dan de aethetica. Via Aristoteles (384 - 322 v. Chr.) en Plinius (23 - 79 v. Chr.) voert schrijver ons naar de jongere geschiedenis van het midden der 19e eeuw tot heden. Jammer dat schrijver heeft gemeend te moeten concluderen, dat de omstreeks 1924 te 's-Gravenhage opgerichte club is uitgegroeid tot onze vereniging. Dit is niet juist. In mijn bezit zijn nog enkele vergeelde velletjes briefpapier, waarop staat vermeld Haagse zeeclub "Biologia Maritima", Eerste Nederl. Vereeniging van zee-aquariumhouders. Deze vereniging had reeds lang het levenslicht uitgeblazen, toen op 12 November 1939 onze landelijke vereniging werd opgericht. Wel waren twee van de drie oprichters woonachtig in den Haag, doch het enige verband tussen de opgeheven Haagse club en onze vereniging is, dat één van de Haagse oprichters van onze vereeniging destijds een enthousiast lid was geweest van die Haagse club. Met name genoemd, dat was de heer L. Athos, de man die met zijn enorme kennis over het zeeleven nooit moede was voor onze vereniging te werken. Helmaa is deze oprichting voor onze vereniging te vroeg heengegaan.

Overigens dient te worden gezegd, dat de schrijver een levondige beschrijving heeft gegeven van een goed opgebouwd zee-aquarium. Eventuele twijfelers, die de stap naar het zee-aquarium nog niet hebben durven doen, zullen een flinke duw in de goede richting krijgen bij het lezen van het artikel. Hoe u vaste afnemer kunt worden van "Het Aquarium" kunt u informeren bij de administratie N.B.A.T., Erasmussstraat 24, Rotterdam. Het blad is gratis voor de leden van de bond.

----- EEN MASSALE STRANDING VAN DE MAKREELGEEP -----

door
Ingvar Kristensen.
II

Er zijn nog enkele van dergelijke massale strandingen bekend. Volgens Otterström (1914) spoelden er in november 1909 (dus tegelijk met Redeke's 13 dieren) op het Deense eiland Sjaelland in één week tijds eerst 11 stuks aan en vervolgens ongeveer 150 stuks in één nacht, ook weer tijdens een storm. Voorts noemt P.J.van Beneden (1865) een stranding van "manden vol" aan het Belgische strand, nu een honderd jaar terug, in december 1854, zonder dat het toen stormde. Volgens dezelfde auteur is er nog een oud bericht van november 1768, toen bij een orkaan een groot aantal Makreelgepen in de buurt van Edinburgh strandde.

Het is eigenlijk een vreemd verschijnsel, dat vissen zo maar stranden. Gewone Noordzeevissen stranden vrijwel nooit - blijkbaar hebben die de mogelijkheid het ondiepe water te ontwijken. Maar er zijn meer oceanische dieren, die soms na storm, maar soms ook zo maar levend stranden: de Braam (*Brama rai*), de Koningsvis (*Lampris luna*), de Maanvis (*Mola mola*), het Lichtgevende Sprotje (*Maurolicus mülleri*), de Reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) en de Reuzenpijlinktvis (*todarodes sagittatus*) zijn typische voorbeelden. Het blijft merkwaardig, dat de Makreelgeep, die aan de westkust van Engeland 's zomers in grote scholen voorkomt, daar nooit massaal schijnt aan te spoelen, storm ten spijt. Blijkbaar zijn zij 's zomers beter in staat de gevaren van de kust te ontwijken, ook al zijn daar wel enkele meldingen van individuele strandingen.

Nauwkeurige data over zulke strandingen aan de Britse westkust heb ik helaas niet kunnen vinden. Gelukkig weten wij van het Noordzeegebied meer af, al zijn de gegevens ook hier fragmentarisch, zoals uit onderstaande tabel blijkt.

Makreelgeepmeldingen uit de Noordzee en omgeving in de verschillende maanden van het jaar.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Noorwegen (Collett 1879, 1903, Dons 1942)			2				2	3	4	3	5	2
O. Schotland (diverse bronnen)								2	1	2	1	
Kattegat + Oostzee (Otterström 1914, Dun- cker 1937)					3	1				2	9	
Jutland en Duitsland (idem)										1	1	
Nederland en België (Redeke 1914, Zoëli.Sta- tion, Poll 1943)	4					1					2	19

Zoals reeds is gezegd, trekken Makreelgepen in de voorzomer noordoostwaarts naar de Britse kust, maar een klein aantal trekt blijkbaar verder, want van juli af worden zij af en toe langs de Noorse kust gevonden, tot bij de Noordkaap. De Noordzee trekken zij dan nog nauwelijks binnen - alleen van Schotland zijn zomervondsten bekend. In de verder af gelegen delen van de Noordzee zien wij ze pas in oktober en later verschijnen.

De ene Hollandse en de vier Deense meldingen uit mei-juni staan enigszins geïsoleerd. Nu plegen in deze maanden allerlei trekkers uit het zuiden via het Nauw van Calais in de Noordzee te verschijnen, zoals bv. de Ansjovis, Sardien, Rode Poon, Zonnevis en vermoedelijk ook de gewone Geep. Het lijkt daarom niet onwaarschijnlijk, dat de zo vroeg gearriveerde Makreelgepen niet via de Shetlands, maar vanuit het zuiden de Noordzee zijn binnengekomen. Zekerheid hieromtrent hebben wij niet en het feit, dat aan de Noorse kust tot twee maal toe in maart een dier gevangen werd, maant eveneens tot voorzichtigheid in dit opzicht.

In het najaar trekt de Makreelgeep weer Oceaan-waarts, stellig onder invloed van de zakkende temperatuur. In die tijd zien we ineens verscheidene meldingen van de "uithoeken" der Noordzee, waar het water dan kouder is dan in de Oceaan. Waarschijnlijk betreft het dieren, die in de zomer vrij ver noordwaarts zijn getrokken en die toen in het najaar bij het wegtrekken een te zuidelijke route hebben gevolgd, zodat zij in de koude Noordzee verzeild raakten. Het klinkt onlogisch, dat sommige dieren op het koudere water zouden aftrekken en dat niet zouden bemerken, maar wij moeten niet vergeten, dat die temperatuurverschillen heel geleidelijk verlopen, zodat een vis, die zuidwaarts koerst, niet van het ene uur op het andere kouder water ervaart. In december bijvoorbeeld kan de temperatuur van het water in de noordelijke Noordzee 9° zijn; een 1000 km zuidelijker in het ondiepe water ter hoogte van onze kust $7\frac{1}{2}^{\circ}$ C. Het lijkt dan ook niet onwaarschijnlijk, dat de Makreelgeep pas langzamerhand tijdens de zuidwaartse trek hinder van de lage temperatuur krijgt en dan elke koers kwijt raakt.

Hoe een Makreelgeep zich gedraagt bij voor hem te lage temperatuur is niet bekend, maar over de reactie van andere vissen weten wij méér. Het is bijv. bij tropische aquariumvissen, die een temperatuur van tenminste 20° C vragen, zo gesteld dat vele, als de temperatuur tot 16° C zakt, een abnormaal gedrag gaan vertonen. Ze zijn vrij lusteloos, maar schieten bij de minste verontrusting in volslagen paniek door het water heen en weer, stoten zich tegen alle obstakels en springen het water uit. Ik kan mij voorstellen, dat iets dergelijks bij Makreelgepen, Bramen, e.d. plaats vindt. Deze dieren, die toch al moeite schijnen te hebben het strand te ontwijken - gezien het feit, dat ze soms ook 's zomers stranden - raken wellicht nog sneller de kluts kwijt als de watertemperatuur zo omstreeks $7 - 8^{\circ}$ C is; en wanneer het dan nog stormt, worden ze helemaal het slachtoffer.

De overeenkomst tussen het stranden van de Makreelgeep en de Braam is heel opvallend: beide zijn scholen vormende, oceanische vissen en stranden hier in sommige jaren levend in november-december, vooral na storm. Het ligt dus voor de hand om te kijken, of echte "Braam-jaren" ook jaren met Makreelgeepmeldingen zijn. Er is echter weinig overeenkomst, zoals blijkt wanneer men de tabel met Makreelgeepmeldingen met die van de Braam vergelijkt.

Makreelgeepmeldingen van de Nederlandse kust in de winters die aanvingen in

jaar	1909	1934	1935	1939	1941	1951	1955
aantal ex.	13	1	1	6	1	2	100

---WILT U VOOR DE BEANTWOORDING VAN UW BRIEVEN ANTWOORDPORT BIJVOEGEN ?---

Braammeldingen van de Nederlandse kust in de winters, die aanvingen in :

jaar	1922	1927	1930	1931	1934	1937	1938	1949	1950	1951	1952	1955
aantal ex.	2	1	1	1	1	1	2	13	2	30	17	8

Uit de enkele Nederlandse gegevens over de Makreelgeep kan men niet veel conclusies trekken; trouwens voor het gehele Noordzee-gebied zijn de gegevens te fragmentarisch om veel houvast te bieden. Beter zijn wij ingelicht over het voorkomen van de Braam in de Noordzee, maar de herhaaldelijk geuite veronderstelling, dat deze soort vooral de Noordzee zou binnentrekken in de jaren, dat westenwinden benoorden de Shetland-eilanden veel Atlantisch water de Noordzee in zouden drijven, is nog niet bewezen kunnen worden. Toch lijkt het desondanks waarschijnlijk, dat het voorkomen van Bramen bepaald wordt door de hydrografische omstandigheden. Aangezien de Braam een vis is, die zich bij voorkeur in diep water - 100 m en dieper - ophoudt, zal zijn verschijnen in de Noordzee dan ook vermoedelijk verband houden met de hydrografische omstandigheden op grote diepte.

De Makreelgeep daarentegen is een echte oppervlakte-vis, waarvan de verspreidingsgrens zeker niet door het diepte-water, maar wel door het oppervlakte-water zal worden bepaald. Aangezien het water benoorden de Shetlands zich niet als een homogene massa gedraagt, maar typisch gelaagd is, waarbij elke laag zijn eigen beweging bezit, is het dus allerminst verwonderlijk, dat de Braam en de Makreelgeep niet in dezelfde jaren in de Noordzee worden aangetroffen.

De vraag waarom de Makreelgeep juist in 1854, 1907 en 1955 de Noordzee binnen trok, is dus (nog) niet te beantwoorden.

----- MEUN (ONOS MUSTELUS) -----

door

Dr. C. van der Meer

De Meun is een aardige aquariumvis. De heel jonge dieren zijn donker van boven met een witte buik; oudere dieren zijn bijna geheel bruin. Hij kan tot 30 cm worden, zodat volwassen exemplaren te groot zijn, maar van de jongere kunnen we veel plezier beleven.

Het lichaam is langgerekt en het zwemmen geschiedt met slangachtige bewegingen. Het dier heeft twee rugvinnen, waarvan de voorste met een soort stekel begint, waarop een heel fijn, langgerekt vinnetje volgt, dat voortdurend in trillende beweging is. Men meent wel, dat hierdoor een stroom water langs een reukorgaan wordt gevoerd.

De Meun heeft vijf voeldraden, waarvan er vier boven de bek zitten en één er onder. Deze voeldraden zijn het voornaamste middel om voedsel te vinden. Hij schijnt erg slecht te kunnen zien. Het gevolg hiervan is, dat hij niet schuw is en al gauw uit de hand komt eten. Hij is het gemakkelijkst te voeden met enchytraeën en waterpissebedden (uit zoet water). Ook is hij wel aan tubifex te wennen.

Het is een bodemvis, die zich verschuilt tussen stenen en planten, maar zodra er gevoerd wordt, komt hij tevoorschijn en is een lust voor het oog door zijn sierlijke wijze van zwemmen. Vermoedelijk heeft hij nogal veel zuurstof nodig.

Uit: Mededelingenblad nr. 12. 10 December 1949.

AFDELINGSSECRETARISSEN, ATTENTIE A.U.B.:
ZENDT STEEDS EEN EX. DER CONVOCATIES EN VERSLAGEN AAN DE REDACTIE!

door
Dr. C. van der Meer

I

Over de wijze waarop een zee-aquarium moet worden ingericht om een goed functionerend en mooi geheel te krijgen, lopen de meningen nog steeds uiteen. De volgende reeks artikelen over dit onderwerp bedoelt dan ook geenszins te gelden als het laatste woord op dit gebied, maar wil voor beginners op zee-aquariumgebied toch wel een leidraad zijn, welke een redelijke mate van succes waarborgt.

In deze artikelenreeks zal voorlopig alleen het koudwaterzee-aquarium zonder planten worden behandeld, aangezien dat voor de beginner het meest in aanmerking komt. Later kunnen deze liefhebbers zich eventueel toeleggen op andere vormen van zee-aquariumliefhebberij.

Voordat men met een zee-aquarium begint, zal men zich gewoonlijk het een en ander moeten aanschaffen, te weten : een bak, een luchtpomp, een filter en lectuur.

DE BAK.

Voor maten tot omstreeks 60 cm lang heeft men de keus tussen een volglazen bak en één met ingezette ruiten. Vroeger was men nogal huiverig voor deze laatste soort, aangezien het hoekijzer en de stopverf door zeewater worden aangetast, met als gevolg na enige tijd lekkage, roestvorming en bedorven water. Dit is dan ook de reden, dat in de oudere aquariumliteratuur volglazen bakken algemeen worden aanbevolen.

Thans moeten wij het gebruik van grotere volglazen aquaria afraden. Als nadeel hiervan geldt, dat het glas nooit geheel vlak is, zodat de inhoud van het aquarium onvoldoende tot zijn recht komt. Bovendien springen deze bakken vroeger of later toch, in het bijzonder wanneer zij ongelijkmatig verwarmd worden, zoals dit kan gebeuren wanneer de zon er op schijnt. Bij voorkeur zet men de bakken (ook de kleinere) op een dikke laag vilt of papier om de druk zo gelijkmatig mogelijk over de bodem te verdelen. We nemen dus een bak met ingezette ruiten van niet te groot formaat: 60 x 30 x 30 cm is zeer geschikt om mee te beginnen.

Men doet goed de bovenlijst naar buiten in plaats van naar binnen te doen uitsteken, of deze lijst althans zo smal mogelijk te nemen. De delen, welke daarvoor in aanmerking komen, moeten nu worden beschermd tegen de inwerking van het zeewater. Hiervoor kan mastiek dienen.

Mastiek is bij elke loodgieter verkrijgbaar en wordt bijvoorbeeld in een leeg wonservenblik boven een vuurtje verwarmd tot ze waterdun is geworden. Met het oog op de minder prettige dampen, welke er af komen, verdient het aanbeveling dit werkje zoveel mogelijk in de open lucht te verrichten. Van de goed schoon en droog gemaakte bak - waarvan de ruiten op de gebruikelijke wijze met stopverf in het frame zijn gezet - worden nu de bodem, alle naden, de onderkant van de bovenlijst en - desgewenst - ook de bovenkant van deze lijst, met behulp van een kwast met een niet te dikke laag mastiek bedekt. Wordt de mastiek te dik opgebracht, dan bestaat de kans dat deze later gaat uitlopen. Na beëindiging van het mastieken de bak goed laten drogen op een koele plaats en daarna liefst nog een week gevuld met leidingwater laten staan.

Hoewel tal van liefhebbers reeds jaren mastiek gebruiken, mag dit kitmiddel toch niet ideaal worden genoemd. Het is nl. gebleken, dat het zeewater op de duur toch de mastiek aantast en men zal bij het gebruik hiervan er dus roke-

ning mee moeten houden, dat het aquarium na een bepaalde tijd aan een grondige inspectie zal moeten worden onderworpen.

Daarom is het beter bij het vervaardigen van het aquarium een andere weg te volgen. De laatste jaren wordt n.l. door diverse zee-aquariumliefhebbers gebruik gemaakt van een plastic stopverf "Bucarid"19 en van Icosit Chloorrubberverf (zie de advertentie op de omslag van dit blad). De plastic stopverf komt in de plaats van de gewone stopverf en de chlorrubberverf wordt gebruikt om het ijzeren geraamte van een beschermende laag te voorzien. Hoewel deze beide stoffen de aanschaffingskosten van het aquarium tamelijk verhogen, verdient het gebruik hiervan toch verre de voorkeur boven die van mastiek.

Roestvrij stalen, geëmailleerde of plastic bakken blijven hier verder onbesproken, daar zij voor een beginner veel te duur zijn.

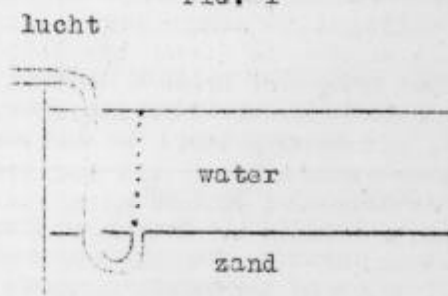
Nu wij het toch hebben over de bescherming tegen de schadelijke inwerking van zeewater, is het nuttig alvast te waarschuwen tegen metalen leidingen of gebruiksvoorwerpen, welke in het zee-aquarium komen. Ook is een woord van waarschuwing tegen koperen lampfittings op zijn plaats. Wanneer deze door het zeewater gaan oxyderen, kunnen in het water vallende koperdeeltjes namelijk ernstige schade in de bak aanrichten. De bak wordt bij voorkeur afgedekt met één of meer glazen platen.

DE LUCHTPOMP.

Een luchtpomp is voor een zee-aquarium welhaast onontbeerlijk. Gewoonlijk maakt men gebruik van twee principes. Bij de ene soort pomp wordt met behulp van de perioden van het wisselstroom-electriciteitsnet een rubber membraan in snelle trilling gebracht, zodat de lucht, welke zich in een onder de membraan aanwezige, kleine ruimte bevindt, beurtelings wordt verdicht en verdund. Een tweetal klepjes zorgt er voor, dat deze luchtdrukveranderingen worden omgezet in een voortdurende luchtstroom.

Bij de tweede soort pompjes worden met een (synchroon-)motor één of meer zuigers bediend of een groot membraan langzaam op en neer bewogen. Ook hier zorgt een systeem van kleppen voor een juist richten van de luchtstroom. Bij dit soort luchtpompen komt de luchtstroom echter met stoten naar buiten. Deze stootsgewijze luchtstroom kan in een continue worden omgezet door tussen pomp en uitstromer (uitstromers) een flinke fles te schakelen, welke in een goed sluitende rubberstop een aan- en afvoerbuys voor de lucht draagt. Stootsgewijze luchttoevoer is minder geschikt voor het bedienen van filters. Wel is deze goed voor doorluchting van het aquarium. Alle pompen moeten worden geplaatst op een dikke laag vilt of worden opgehangen om het vaak zeer hinderlijke brommen zo veel mogelijk te beperken. Geregeld smeren met de juiste oliesoort is voor de daarvoor in aanmerking komende pompen noodzakelijk om goed te kunnen functioneren. De lucht wordt met behulp van rubberslangen naar de uitstromers geleid, welke van glas of celluloid kunnen zijn. De belangrijkste werking van een doorluchting is wel het voortdurend in beweging houden van het water, zodat een goede gaswisseling aan het oppervlak kan plaats vinden. Alle uitstromers, welke dit bewerkstelligen, zijn bruikbaar. Eenvoudig en betrouwbaar zijn glazen buizen van bijvoorbeeld 2 - 3 mm inwendige door-

FIG. 1

LAAGWATERTIJDEN VOOR HOEK VAN HOLLAND (1957)

Datum	1e tij	cm. min NAP	2e tij	cm. min NAP	Maan
3 Juli	2.08	71	14.23	44	-
4 Juli	-	-	-	-	LK
6 Juli	4.06	95	16.51	66	-
7 Juli	5.23	92	18.35	62	-
10 Juli	9.16	71	21.49	70	-
11 Juli	10.03	69	22.33	73	VM
13 Juli	11.23	65	23.46	82	-
14 Juli	11.53	61	-	-	-
17 Juli	1.14	86	12.30	66	-
20 Juli	2.10	91	14.40	56	EK
21 Juli	3.11	86	15.48	54	-
24 Juli	6.59	72	19.34	66	-
27 Juli	10.25	55	22.57	69	NM
28 Juli	11.12	54	23.44	73	-
31 Juli	1.12	70	13.19	42	-

Voor Westkapelle 2.37 uur vroeger, voor Tholen 1.00 uur vroeger,
 voor Scheveningen 0.25 uur later, voor IJmuiden 1.03 uur later,
 voor Den Helder 9.06 uur vroeger, voor Delfzijl 4.30 uur vroeger.

----- WIE WAS ER AAN DE ZUIDKUST VAN ENGELAND? -----

Van één onzer leden ontvingen wij een brief, waaruit een gedeelte hier onder volgt :

En het laatste verzoek is, of U mij een adres kunt geven van liefhebbers, die aan de zuidkust van Engeland hebben gezocht naar zeedieren. Ik ga n.l. in het laatst van Juli naar die zuidkust en wilde wel enige aanknopingspunten hebben. Het oorspronkelijke plan is om naar Paignton en omgeving te gaan en dan zo langs de kust trekkend tot Southampton. Maar ik weet niets van die kust af. Dus als u mij kunt helpen, dan graag.

Tot zover de brief. Natuurlijk help ik graag. Welk lid is in die omgeving geweest en kan inlichtingen verschaffen? Hij wende zich graag rechtstreeks tot de heer A. Blickman, Palamedesstraat 17, Haarlem. Ik ben er van overtuigd, dat de heer Blickman uit dankbaarheid een enthousiaste reisbeschrijving voor ons blad zal produceren. Van deze plaats alvast hartelijk dank aan al diegenen, die de heer Blickman willen inlichten.

MB

KOPIJ voor een volgend nummer van DE KOR moet uiterlijk een maand voor de verschijningsdatum van dat nummer in het bezit van de redactie zijn om eventueel in dat nummer te kunnen worden opgenomen!

MAANDORGAAN "DE KOR":

Zendt alle kopij en daarmee verband houdende stukken, alsmede opgaven van advertentie-teksten, aanvragen voor proefnummers en adresveranderingen uitsluitend aan de redactie : Sportlaan 75, Vlaardingen.